

START

Rok III

Kraków, dnia 28 stycznia 1947

Nr. 8 (12i)

Grochów, Ł.K.S. i Batory bez porażki w druż. mistrzostwach Polski

Dalsza runda bokserskich mistrzostw o drużynowe mistrzostwo Polski przyniosła zwycięstwa faworytom. W grupie pierwszej zwycięstwa uzyskali: Grochów zwyciężając Wartę 11:5; zapewniając sobie tym samym pewną pozycję lidera i 100% szans na uzyskanie mistrzowskiego tytułu w swej grupie.

W grupie pierwszej zwycięstwa odniosły nadto Zjednoczone i Wisła.

W grupie drugiej niepokonane są nadal ŁKS i Batory. Pierwszy wygrał w Lublinie, drugi zwyciężył w Poznaniu, CKS, walcząc u siebie pokonał outsidera tabeli.

Ponżej podajemy przebieg poszczególnych spotkań wg. relacji naszych sprawozdawców i korespondentów.

98 metrów na skoczni „Ponte di Legno“

Na słynnej skoczni „Ponte di Legno“ rozegrano ostatnio konkurs skoków z udziałem czołowych zawodników włoskich. Skoki uzyskane w tym konkursie są najlepszymi uzyskanymi dotąd w Europie w obecnym sezonie zimowym i stawiają narciarzy włoskich w rzędzie najlepszych skoczków świata. Zwycięzcą konkursu został Pennachio (skoki: 78, 79 i 97,5 m). Natomiast najlepszy skoczek włoski Bruno da Col, który uzyskał w jednym ze skoków długość 98 m, upadł przy drugim skoku na odległości 82 m i stracił tym samym szansę na zajęcie pierwszego miejsca.

„Milionerzy“ powietrzni

Donald Budge i Bobby Riggs, dwie gwiazdy amerykańskiego tenisa zawodowego, którzy uczestniczyli m. in. w turnieju sztokholmskim otrzymały nazwę „latającej dwójki“. Obaj tenisiści używają wyłącznie samolotu jako środka komunikacji i od chwili, kiedy przeszli na zawodowstwo, przelecieli już około 100.000 mil.

Budge jest przodem nie tylko światowym tenisistą, lecz również znakomitym biznesmanem. Zarabia on około 80.000 dolarów rocznie, w najbliższej przyszłości zorganizuje Budge szereg turniejów tenisowych w Europie, które napewno przyniosą mu pokaźne zyski.

Ruud nadał gwiazdą norweskiego narciarstwa

Norweski Związek Narciarski ogłosił w tych dniach skład reprezentacji narciarskiej Norwegii, która bronić będzie barw Norwegii na międzynarodowych zawodach narciarskich w St. Moritz w dniach 2—9 lutego. Stąd udadzą się Norwegowie do Chamoni, gdzie będą faworytami rozgrywanego tam „międzynarodowego tygodnia narciarskiego“.

Jakież przedstawia się ten reprezentacyjny team norweski?

Na czele jego stoi słynny skoczek, Absjoern Ruud, jeden z trzech słynnych braci, mistrzów świata w skokach. Ruud potwierdził niedawno wysoką swą formę, skacząc na zawodach w Kongsbergu 64,5 i 67 m. Drugim reprezentantem Norwegii w konkursie skoków będzie Georg Thue, największa nadzieja narciarstwa norweskiego z „powojennego pokolenia“.

Do kombinacji wybrali Norwegowie dwóch zawodników: jednego „weterana“, Olafa Odde-na i drugiego młodego: Eilerta Dahla — natomiast w slalomie i w zjeździe pojawiają się już same nowe nazwiska. Właścicielem ich to Alf Opheim, Sverre Johanson i Absjoern Myhra, brat słynnego skoczka Hilmeta Myhry.

Konkurencje kobiece zostaną obsadzone znanymi sprzed wojny zawodniczkami: Lailą Schou-Nilsen i równie utalentowaną Borghildą Nisklin, która obecnie wybijają się na czoło narciarek norweskich.

Opinia norweska przyjmuje ten wybór bez jakichkolwiek zastrzeżeń: słyszy się jedynie gdzieś niedziedzie głosy zdziwienia, że nie wysłała się za granicę biegaczy. Związek Norweski wyszedł jednak prawdopodobnie z założenia, że w tej konkurencji nie ma dostatecznej ilości zawodników, a gdyby wysłał najlepszych, wówczas zawody narciarskie, które w tym czasie będą rozegrane w Norwegii, straciłyby na atrakcyjności.

*

3008 narciarzy na starcie

W Swierdłowsku (Związek Radziecki) rozegrano ostatnio zawody narciarskie w których na starcie stanęło 3 tysiące narciarzy. W tak ogromnej konkurencji zespołowo zwycięstwo odniósł team Uralskiej Szkoły Przemysłowej. Indywidualnie zwyciężył student Korotkov, przebiegając dystans 10 km w czasie 40 minut (jest to najlepszy czas, uzyskany w bieżącym sezonie). W zawodach kobiet na dystansie 3 km zwyciężyła studentka Anna Khemalainen (czas 13,35 min.).

Zwycięzamy w Davos

Sztafeta polska na I-szym miejscu

Davos (obsł. wł.). W dalszym ciągu akademickich mistrzostw, rozgrywanych w Davos, akademicy polscy odnieśli olbrzymi sukces, wygrywając w biegu sztafetowym 4×8 km. W konkurencji tej wzięli udział narciarze 5 państw, a to: Austrii, Czechosłowacji, Polski, Szwajcarii i Włoch z tym, że Włosi i Szwajcarzy wystawili po 2 zespoły.

W dramatycznej walce o zwycięstwo,

w której jeszcze po 3-ciej zmianie prowadziła drużyna włoska, doskonały nasz narciarz M. Orlewicz, biegnący jako 4-ty w sztafecie zdołał rozstrzygnąć walkę dla barw polskich. Zwycięska sztafeta polska uzyskała czas 2,18,59.

Druga z kolei sztafeta Włoch miała czas 2,23,26, a trzecia Szwajcarii 2,25,36.

W ten sposób drużyna polska, która w ogólnej klasyfikacji po wynikach

kombinacji norweskiej miała zdobytych 20 pkt, gdyż Orlewiczowi Komisja Sędziowska przyznała 3-cie miejsce w kombinacji norweskiej z łączną sumą punktów 51,39 — i prowadziła w klasyfikacji drużynowej przed Austrią (18 pkt) i Szwajcarią (10 pkt) zdobyła dalszych 14 pkt za zwycięstwo w sztafecie.

W Krakowie wyłoniony zostanie

Mistrz Polski w hokeju Cracovia i Wisła mają równe szanse

Sportowcy krakowscy, a zwłaszcza sympatycy naszej czołowej dwójki: Cracovia i Wisła zazdrościli Łodzianom, że oni będą w tym roku świadkami boju o prymat Polski w hokeju na lodzie i głośno narzekali na niesprawiedliwość losu, która nakazała najlepszym dziś w Polsce zespołom hokejowym zdala od „własnego podwórka“ toczyć bój o najbardziej zaszczytny tytuł. Trudno było bowiem przypuścić, że ten „niesprawiedliwy los“ do tego stopnia wyrówna szanse obu zespołów, że zajdzie konieczność trzeciego, decydującego spotkania, które krzywdzący los da już Krakowiakom oglądać u siebie, pozwalając im uczestniczyć w decydującym spotkaniu, jakie obecnie — dzięki doskonałej drużynie hokejowej Wisły nie ustają już, gdy kończą się „zielona murawa“, lecz przenoszą się na lodowisko, hale, sale i szlaki narciarskie. Z radością śledzimy tę szlachetną rywalizację dwóch najstarszych i najlepszych klubów polskich, która wpływa w dużej mierze na podniesienie poziomu i na rozwój sportu wśród szerokich warstw społeczeństwa.

Tych kilkaset telefonów, które w ciągu

kilku godzin musieliśmy „załatwić“, a które „pytały“ o wynik spotkania Cracovia—Wisła i o to, czy wobec równej ilości punktów przy minimalnym stosunku bramkowym dojdzie do trzeciego spotkania, to najlepszy dowód, jak bardzo Krakowiacy przywiązani są do „swoich“ klubów, niechże więc to najbliższe, decydujące spotkanie będzie dla nich nagrodą, za ten „lokalny patriotyzm“, — lecz, który oby nigdy nie był tak pojęty i wyrażany jak ma ostatnich zawodach bokserskich, o czym na innym miejscu piszemy.

Podając na wstępie „kończącą“ tabelę mistrzostw hokejowych Polski, rozegranych w Łodzi:

	Gier	Pkt.	Bramek
1. Wisła	3	4	13:5
2. Cracovia	3	4	12:5
3. Ł. K. S.	3	3	4:7
4. Lechia	3	1	3:15

zaczynamy przegląd „wybrańców“ polskiego hokeja od przebiegu „finałowego“ spotkania.

Wisła—Cracovia 3:2 (1:2, 1:0, 1:0)

Łódź, 26 stycznia (tel. wł.). Przy przecudnej

mroźnej pogodzie i rekordowej widowni rozegrano w ub. niedzielę mecz pomiędzy dwoma krakowskimi drużynami: Cracovią i Wisłą, zakończony niespodziewanym, jednak w pełni zasłużonym zwycięstwem Wisły, która wykazała wielką odporność psychiczną nie załamując się w chwili, gdy przeciwnik prowadził w 12 minucie pierwszej tercji 2:0; silna wola zwycięstwa, ambicja i wyrównany naogół poziom całego zespołu sprawiły, że Wisłacy potrafili nie tylko wyrównać ale nawet zdobyć zwycięską bramkę, zasługując równocześnie na uznanie widowni dżentelmeńską i fair grą. W jej wyniku otrzymali już nagrodę w formie pucharu, ufundowanego przez prezydenta miasta Łodzi, Miłaję — puchar dla zwycięscy i mistrza Polski musi jeszcze tydzień czekać na swego właściciela.

Wracając do przebiegu spotkania podnieść trzeba, że zaczęło się ono od żywych ataków obu drużyn, w których jednak Cracovia miała przewagę. Jej wyrazem była zdobyta już w 1-ej minucie z dalekiego strzału Wołkowskiego bramka, przepuszczona przez bramkarza Wisły dość nieszcześliwie — prawdopodobnie na skutek padających mu wprost w oczy promieni słońca. Wynik ten (1:0) utrzymał się aż do 12 minuty, kiedy znów daleki strzał Marchewczyka, odbity od kijki Kolasy ugrzązł po raz drugi w siatce Wisły. W dwie minuty później drugi atak Wisły zdobył pierwszą bramkę dla swych barw; Cisowski przejąwszy podanie Korzeniowskiego ułokował z bliska krążek w bramce Maciejki.

W drugiej tercji Wisła ruszyła do gwałtownej ofensywy; szybki jej atak raz po raz zjawiał się w pobliżu bramki Cracovii, gdzie Kasprzycki — jeden z najlepszych graczy turnieju i doskonale broniący Maciejko stanowili jednak trudną do przebycia zapórę. W chwili gdy wydawało się, że tercja ta skończy się bezbramkowo, Sokołowski wygrawszy pojedynkę z Marchewczykiem posłał krążek do Jasińskiego, który podał Palusowi, a ten strzelił celnie uzyskując wyrównanie.

Zachęcona tym sukcesem drużyna Wisły przeszła znów w trzeciej tercji do ofensywy i zdobyła prowadzenie już w 6-tej minucie. Bliski, lecz lekki strzał Petera znalazł się po raz trzeci w bramce Cracovii, która mimo heroicznych wysiłków nie mogła zdobyć już wyrównania. Jej przeciwnik, mając już zapewnione „przedłużenie“ decydującej rozgrywki grał ostrożnie, wzmocniwszy „posterunki“ pod własną bramką, gdzie Sokołowski zarówno formą jak i rutyną wybijal się na pierwsze miejsce wśród całego zespołu. Dzieńnie sekundowała mu cała trójka pierwszego ataku: Jasiński, Palus, Kolasa — a zastępcy ich: Cisowski, Peter i Korzeniowski mieli również szereg kapitalnych zagrań.

W Cracovii obok doskonałego Kasprzyckiego wyróżnili się Wołkowski i Maciejko.

Lechia—ŁKS 1:1 (0:0, 1:1, 0:0)

Wobec wygranej Wisły z Cracovią, ŁKS miał jeszcze szansę na poprawę lokaty — jednak wycopanie dwoma poprzednimi ciężkimi meczami i dobra forma Lechii uniemożliwiły mu to. Mecz ten odbiegał znacznie poziomem od zawodów Cracovii i Wisły, a dwie tercje bezbramkowe uczyniły go widowiskiem mało emocjonującym. Bramki padły w 8-mej i 15-tej minucie drugiej tercji. Pierwszą zdobyła Lechia przez Zymalskiego. Wyrównał Staniszewski. W obu zespołach

Dzięki świetnej formie Mitan

RKS Legia (Kraków) wygrywa w Olsztynie

W sobotę i w niedzielę rozegrano w Olsztynie zimowe lekkoatletyczne mistrzostwa Związku Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych w Polsce przy udziale 87 zawodników, reprezentujących 29 klubów. — Przedstawicielki Robotniczego Klubu Sportowego Legia w Krakowie, a zwłaszcza Mitan wykazały tam wspaniałą formę, przyczyniając się w walnie do zwycięstwa swoich barw, które osiągnięte zostało (w konkurencji kobiecej) w imponującym stosunku, gdyż z 2 1/2 krotną przewagą punktów.

Szczegółowe wyniki były następujące: (z powodu braku miejsca podajemy tylko pierwsze lokaty).

Kobiety: bieg 50 m Mitan (Legia) 7,3 sek. (zaznaczyć trzeba, że w przedbiegach uzyskała zawodniczka krakowska świetny czas 7 sek.)

500 m: Broczek (Gedańa) 1,44,7.

Sztafeta wahadłowa 4×50 m: 1) Legia, 32,6 w składzie: Mitan, Pieczara, Tarcza, Stachowicz.

Skok wzwyż: 1) Mitan 130 cm.

Skok w dal: 1) Mitan 452 cm.

Rzut kulą: Dutkówna (Wrocław) 9,38 m,

2) Mitan 8,55 (najlepszy dotychczasowy

wynik życiowy zawodniczki krakowskiej).

Mężczyźni:

60 m: Adamczyk (Odra, Wrocław) 7,4.

800 m: Łapński (Skra, Warszawa) 2,15,6,

2) Sysiak (TUR Łódź) 2,18,5. Był to jeden z najpiękniejszych biegów w zawodach.

1.500 m: Dzwonkowski (Zryw, Włocławek) czas 4,30.

3.000 m: Dzwonkowski (Zryw, Włocławek) 9,45,1, w biegu tym zwycięzca zdobłował swoich przeciwników o całe okrążenie.

Skok wzwyż: Adamczyk (Odra, Wrocław) 1,35 m.

Skok w dal: Adamczyk (Odra, Wrocław) 6,40 m.

Skok o tyczce: Mucha (Saturn, Czeladź) 3,20 m.

Trójskok: Białowas (OM TUR Warszawa) 12,08 m.

Rzut kulą: Adamczyk (Odra, Wrocław) 12,41 m.

Ogólna punktacja: Mężczyźni: 1) RKS

Skra, Warszawa, 36 punktów, 2) Gedańa,

Gdańsk, 32,5 punktów, 3) Zryw Włocławek,

29 punktów.

Kobiety: 1) R. K. S. Legia, Kraków, 55

punktów, 2) Gedańa 22 punkty, 3) O. M.

TUR Łódź.

wyróżnił się bramkarze: Muszyński i Makutynowicz. Ten drugi doznał w trzeciej tercji kontuzji i musiał być zastąpiony rezerwowym.

Wyniki z poprzednich dni:

Piatek, 24 stycznia:

Cracovia—Lechia 6:2
(2:1, 1:0, 4:1)

Mistrz Polski uporządkował się gładko z drużyną poznańską, w której obok bramkarza Muszyńskiego wyróżnił się strzelec obu bramek, Koczewski. Bramki dla Cracovii zdobyli: Wołkowski 4, Marchewczyk i Berezia.

ŁKS—Wisła 3:2 (0:0, 1:2, 2:0)

Ambicja i ofiarność Łódzian dała im zwycięstwo nad szybszą i lepszą technicznie drużyną krakowską, w której zawładł bramkarz. Bramki dla Łódzian zdobyli: Król (2) i Czyżewski — dla Wisły Palus i Kolasa.

Sobota, 25 stycznia:

Wisła—Lechia 8:0 (3:0, 1:0, 4:0)

Najwyższe zwycięstwo w turnieju, uzyskane przy zdecydowanej przewadze drużyny krakowskiej. Dla której strzelcami byli: Jasiński i Kolasa po 3 oraz Peter 2.

Cracovia—ŁKS 4:0 (2:0, 1:0, 1:0)

Drugie z rzędu zwycięstwo Cracovii czyniło z niej faworyta turnieju. Łódzianie „wypompowali” ciężkim meczem przeciw Wisłę w dniu poprzednim, grali o klasę słabiej i stracili bramki przed strażakami Kasparyckiego (2), Berezia i Marchewczyka.

*

Turniej w Łodzi pozwolił kapitanowi Zw. PZHL na zorientowanie się w formie naszych zawodników przed wyjazdem na zawody o mistrzostwo świata w Pradze. Na obóz przed tymi zawodami powołał kapitan zw. W. Kuchar następujących hokeistów:

bramkarz: Makutynowicz (rezerwa Maciejko), obrona: Kasprzycki, Sokółowski, poza tym do ataku z Wisły: Jasiński, Palus, Kolasa, Peter, z Cracovii: Marchewczyk, Wołkowski, z Siemianowiczanki: Skarzyński, Bogdół, Ziąja, Bromer, z KTH Czorych, z Legii warszawskiej Dolewski.

Krzysztof Sędzimir i inż. Kalbarczyk najlepszymi lyżwiarzami Polski

Warszawa, 26. I. (Tel. wi.). W dwudniowych zawodach lyżwiarzów, rozegranych w Pruszkowie na dystansie 500 m, 1500 m, 5000 m i 10.000 m w konkurencjach męskich oraz 500, 1500, 3000 i 5000 m w konkurencjach kobiecych pierwsze miejsca na wszystkich dystansach zajęli: Kalbarczyk i Sędzimir.

Poszczególne wyniki:

500 m: Kalbarczyk 48,8, 2) Rytter 51,1, 3) Terlecki.

1500 m: Kalbarczyk 2,35,3, 2) Rytter 2,41.

3000 m: Kalbarczyk 10,9, 2) Rytter 10,22,2.

10.000 m: Kalbarczyk 20,04.

Konkurencje kobiece:

500 m: Sędzimir 1,11,9.

1500 m: Sędzimir 4,31,1.

3000 m: Sędzimir 8,21,2.

5000 m: Sędzimir 13,05.

Turcja wygrywa bieg narciarski RKS Legia

W dniu wczorajszym zorganizowała nowozałożona Sekcja Narciarska RKS Legia dla swych członków bieg płaski na trasie Stadion Miejski — Wojski Las — Stadion Miejski (około 7 km). W biegu tym wzięło udział 10 członków RKS Legia oraz poza konkursem 2 zawodników RKS Związkowiec. Zawody te ukończyło 10 zawodników.

Zwyciężył Tadeusz Turcza uzyskując czas 39,48 przed Bolesławem Zajacem (41,50) i Jerzym Kotarwą (42,20). 4 miejsce zajął Jędras, 5) Kwiatkowski, 6) Kukla, 7) Morankiewicz.

Najlepszy czas 34,45 osiągnął poza konkursem zawodnik RKS Związkowiec ob. Szczubiła Jerzy.

Zwycięzcy otrzymali oprócz pięknych dyplomów również i ładne nagrody.

11 państw weźmie udział w mistrzostwach świata w Pradze

Do turnieju o mistrzostwo hokejowe zgłosiło dotąd udział 11 państw a to: Anglia, Austria, Belgia, Czechosłowacja, Francja, Polska, Rumunia, Szwajcaria, Szwecja, Węgry i USA.

PIĘCIU KANDYDATÓW NA MISTRZOWSKI TYTUŁ

Wobec tego że Kanada odmówiła definitywnie udziału swego w mistrzostwach świata, walka o zaszczytny tytuł rozegra się najprawdopodobniej pomiędzy USA, ANGLIA, CZECHOSŁOWACJA, SZWECJA I SZWAJCARIA.

Jak donoszą z Pragi składy tych pięciu reprezentacyjnych zespołów przedstawiać się będą następująco:

USA: bramkarz John Meoli — obrońcy Gus Galpeau, Norm Walker, Bob Bingham, Tom Dugan — napastnicy: Gene Mc Donough, Hec Rousseau, Perley Grant, Bob Heaven, Marty Dssroches, Chris Ray, Bob Verrier. (Jak wiadomo Amerykanie przegrali wszystkie mecze w Szwecji a ostatnio wygrali z Anglią 7:3).

ANGLIA: w skład drużyny angielskiej wchodzi hokeiści ligowych zespołów Brighton Tigers, Streatham, Vembley Lions i Haringay Racers.

Nasze szanse

Na odbytym ostatnio w Brukseli kongresie Międzynarodowej Ligi Hokeja na Łódzie dokonano losowania tegorocznych mistrzostw hokejowych świata w Pradze, przy czym z uwagi na brak konkretnych danych o ilości zgłoszeń wzięto pod uwagę trzy ewentualne możliwości:

1) na wypadek zgłoszenia się ośmiu państw,

2) na wypadek zgłoszenia się 9 państw,

3) na wypadek zgłoszenia się 10 względnie więcej państw.

Skład przedstawiał się będzie następująco: bramkarze: Maurice Simons i Johnny Richardson — obrońcy Arthur Green, Doug Willson, Teddy Halfam, Duke Campbell — napastnicy, Jonny Murray, Jimmy Murray, Jimmy Chapell, Bob Hayes, Jimmy Wood, Jonny Oxley, Curt Williams, Dawey i Thompson.

CZECHOSŁOWACJA: Moudry i Jarkowsky — obrońcy: Trounsilek, dr Slama, Stovik i O. Zabrodsky — napad: Trojak, V. Zabrodsky, Konopasek, Rozinak, Bouzek, Matcus, Rajman, Reltemayer, Picha.

SZWECJA: W skład drużyny szwedzkiej wejdą najlepsi hokeiści A. I. K. Goety i Hammarby. Ich zespół będzie przedstawiał się następująco: bramkarze: Johanson i Svanberg — obrońcy Landelius, A. Anderson, Olsson i A. Ake Ericsson — napad E. Ericsson, E. Johansson, Thunstroem, Peterson, Lindstroem, Söderstroem, Nurmela, Lenkert i Ljugman.

SZWAJCARIA: W skład drużyny szwajcarskiej wejdą zawodnicy H. C. Arosa, A. C. Neuchatel i H. C. Davos. Zespół będzie następujący: bramkarze: Bänninger i Wyss — obrońcy: Bolller, Ernst, Lohrer, Gerst — napastnicy: Trepp, U. Poltera, G. Poltera, Wisner, Schubiger, Dürst, oraz trzech bracia Delnoli.

II-ga: USA, Czechosłowacja, POLSKA, Szwecja, Rumunia i Francja.

W podziale według drugiej ewentualności (przy zgłoszonych 9-ciu drużynach) bez Anglii i Francji podział na grupy przedstawiał się następująco:

I-sza: USA, Węgry, Austria,

II-ga: Szwajcaria, Szwecja, Belgia,

III-cia: Czechosłowacja, Polska, Rumunia.

Z uwagi na to, że po dwie drużyny wchodziły do finału, mieliśmy szanse zająć drugie miejsce.

(W wypadku zgłoszenia się ośmiu państw rozgrywki miały się odbyć w jednej grupie i grałyby wówczas każda drużyna z każdą).

W wyniku losowania według 11 zgłoszeń zespół nasz wobec tego, że w grupie tej walcza zespoły Czechosłowacji, Ameryki i Szwecji, ma bardzo mało szans na zakwalifikowanie się do rundy finałowej, gdyż w danej chwili zarówno Czechosłowacja, jak USA, czy Szwecja dysponują lepszymi zespołami, z pośród których może nawet wyjść zwycięzca turnieju.

Jak się dowiadujemy w ostatniej chwili Anglii i Francja nie będą (prawdopodobnie ze względu na trudności z ustaleniem składu) uczestniczyły w zawodach o mistrzostwo świata w Pradze i w ten sposób nastąpi przypuszczalne przegrupowanie w podanych wyżej grupach, tym bardziej, że w ostatniej chwili zgłosiła swój udział Kanada.

Tak więc Kanada weszłaby przypuszczalnie w miejsce Anglii do grupy pierwszej — z grupy drugiej zaś odpadłaby Francja i grupa ta pozostałaby niezmienną. Podajemy jednak tę ewentualność nie biorąc za nią stu procentowej odpowiedzialności, gdyż według niesprawdzonych jeszcze pogłosek udział USA, a nawet i Szwecji stoją pod znakiem zapytania.

Środkowi napastnicy najlepszymi strzelcami

Fachowcy futbolowi twierdzą, że najlepszymi strzelcami w drużynie powinni być łącznicy, specjalnie zaś grający na prawej stronie. Twierdzenie to opierają na pewnym (dość zresztą problematycznym) wniesku, że najsłabszym zwykle zawodnikiem każdej drużyny jest lewy obrońca. Można by dość długo dysputować na ten temat, — nie mniej jednak trzeba przyznać, że w/g dotychczasowych statystyk w istocie prawy łącznicy byli najczęstszymi strzelcami. Tak było i u nas, tak było w sąsiednich naszych krajach i tak było w ojczyźnie futbolu, w Anglii. Obecnie jednak w miarę coraz częściej wprowadzanego systemu W. M., w którym jak wiadomo, rola łączników jest trochę inna i nakazuje im częściej „operację” w tyle, na czoło strzelców wybijają się środkowi napastnicy.

We Włoszech na czele strzelców kroczy Piola, na Węgrzech Deak, we Francji Sinibaldi (nowy środkowy napastnik reprezentacji narodowej), w Anglii Lawton.

W ogóle w Anglii środkowi napastnicy „królują” na czele listy strzelców. Westcott z Wolweshampton, Balmer z Liverpoolu, Rooke z Arsenalu, Lawton z Chelsea, Steele ze Stoke City, Mc. Intosh z Preston North End mają już na swych kontach: pierwszy 23, drugi 21, trzeci 20, czwarty 19 itd. bramek. O sytuacjach w tabeli

pierwszej ligi piłkarskiej donosiłem już ostatnio — a teraz tylko dodam jeszcze, że Wolweshampton Wanderers, znany ogólnie pod nazwą „wilków”, coraz bardziej utwierdza swoją czołową pozycję i prawdopodobnie zdobędzie nie tylko mistrzostwo ligi, ale również i puchar. Siła „wilków” tkwi w wyrównanym zespole, w którym ponad poziom wybijają się bramkarz Williams, środkowy pomocnik Culls, oraz najlepsi strzelcy napadu, Westcott i Pye.

Drugie miejsce zajmuje obecnie Preston N. E. dzięki ostatnim świetnym wynikom (w sześciu meczach stracił zaledwie jeden punkt). Jego najlepszymi strzelcami są prawoskrzydłowy Finney, następca Mathews w narodowej reprezentacji, i Mc. Intosh. Preston ma o 4 punkty mniej od „Wilków”, ale ma również o jedną grę mniej, a w teorii może jeszcze zagrozić Wolweshamptonowi i zdobyć pierwsze miejsce.

Trzeci w tabeli jest Middlesbrough, a czwarty Liverpool, od którego jednak więcej oczekiwano. Liverpool pozyskał za grube pieniądze Stubbinsa, ten jednak dał się wyprzedzić w skuteczności strzałów Balmerowi. Balmer bowiem w ostatnich trzech meczach strzelił 10 bramek, co jak na angielskie stosunki należy do nadzwyczajnej rzadkości.

W górze tabeli znajduje się jeszcze Blackpool, długotrwały lider tabeli, a razem z nim, jeśli idzie o zdobycz punktową, kroszą Manchester United, Stoke City i w dalszej kolejności Sheffield United oraz Aston Villa.

Sytuacja u dołu tabeli nie jest jeszcze zdecydowana. Jak wiadomo ligę opuścić muszą dwa kluby: „murowanym” kandydatem jest Leeds, który w 25 meczach zdobył zaledwie 14 punktów mistrzowskich.

Arsenal, który długo był u dołu tabeli, ostatnio wywindował się bardzo wysoko i wydaje się, że pokonał już kryzys. Obok znakomitego indywidualisty, Rega Lewisa, Rooke przydał się bardzo do powiązania płątki ofensywnej, która ostatnio grywa w następującym zestawieniu: Mac Pherson, Lewis, Rooke, Bryn Jones, Flanagan (Nelson). Ta piątka w sześciu ostatnich meczach rozstrzygnęła w 4 wypadkach o zwycięstwie, a w dwóch o nierozegranej (z Grimsby 0:0 i z liderem Wolweshampton 1:1).

A. O. Ley

Angielski puchar

Konkurencją piłkarską, która o wiele więcej fascynuje tłumy, aniżeli mistrzostwa jest walka o puchar. Biorąc w niej udział drużyny wszystkich lig i stąd konkurencja jest o tyle ciekawa, że w przeważającej części wypadków, kluby niższych lig, czy w ogóle niższej sklasyfikowane przechodzą do dalszych rund, zestawiając w pobitym kole słynne zespoły pierwszej ligi. W tegorocznej konkurencji pucharowej w rozegranej ostatnio rundzie trzeciego koła największą niespodzianką była przegrana t. zw. „pucharowego zespołu”: Aston Villa z drugoligowym Burnley 1:5 i porażka poprzedniego lidera ligi, Blackpoolu 1:4 z Ccheffield Wednesday, który zajmuje trzecie miejsce od końca w drugiej lidze. Także Sunderland przegrał z zespołem drugiej ligi, Schesterfelde 1:2, a dwa inne zespoły pierwszoligowe: Leeds i Huddersfield przegraly pierwszy z West Bromwich Albion — drugi z Barnley.

„Powtorce” musiały ulec 4 mecze. Największą sensacją były tu dwa wyniki remisowe: trzecioligowy Queens Park Rangers uzyskał z piątym w tabeli pierwszej ligi Middlesbrough wynik remisowy 1:1 i wreszcie mecz Chelsea—Arsenal zakończył się po 120 minutach gry identycznym wynikiem 1:1.

Mecz ten dograno w dniu 20 b. m. i przebieg jego był niezwykle dramatyczny. Już w pierwszych minutach mógł Arsenal prowadzić 2:0, gdy wspaniały strzał lewoskrzydłowego Mac Phersona o włos tylko minął bramkę, a w kilka sekund później w zamieszaniu podbramkowym obrońca Chelsea zawił rzut kamą. „Zdenerwowany” Levis przestrzelił jednak jedynastkę, co załamało drużynę Arsenalu, która oddała inicjatywę Chelsea.

W 23 minucie zdobył Lawton pierwszą bramkę dla Chelsea, a w dwie minuty później wynik brzmiał już 2:0. Mimo obustronnych żywych ataków, wynik ten utrzymał się do końca gry.

Hokejowe mistrzostwa świata

(Ciąg dalszy)

Turniej hokejowy o mistrzostwo Europy i świata wznowiono po wojnie w roku 1920. Rozegrano go wówczas w dniach od 25 do 30 kwietnia a w Antwerpii i jakkolwiek nie nosił on oficjalnego tytułu mistrzostw Europy, to jednak był pierwszą po sześciu latach przerwy walką o ten zaszczytny tytuł. Po raz pierwszy wówczas w turnieju wzięła udział reprezentacja Kanady i z miejsca wykazała swoją wyższość nad pozostałymi przeciwnikami, zwyciężając Czechosłowacją 15:0, Szwecją 12:1 i Amerykę 2:0. Zdobyła ona pierwsze miejsce w turnieju. Drugie miejsce zdobyła Ameryka, trzecie Czechosłowacja, która tym samym stała się nieoficjalnym mistrzem Europy.

Szczegółowe wyniki były następujące: Szwecja—Belgia 8:0, Ameryka—Szwajcaria 29:0, Kanada—Czechosłowacja 15:0, Szwecja—Francja 4:0, Kanada—Szwecja 12:1, Kanada—Ameryka 2:0, Ameryka—Szwecja 7:0, Ameryka—Czechosłowacja 16:0, Czechosłowacja—Szwecja 1:0, i Szwecja—Szwajcaria 4:0. (Grano systemem pucharowym).

W rok później w roku 1921 Sztokholm był terenem hokejowych mistrzostw. Był to turniej, na którym jedynie dwa zespoły, a to gospodarzy i Czechosłowacji walczyły o tytuł. Wygrała Szwecja 6:4, zdobywając tym samym mistrzowski tytuł.

W roku 1922 trzy zespoły, a to Czechosłowacja, Szwajcarii i Szwecji wzięły udział w turnieju

ju mistrzowskim w dniach od 14 do 16 lutego w Sant Moritz w Szwajcarii.

Na podstawie wyników: Czechosłowacja—Szwajcaria 8:1, Szwecja—Szwajcaria 7:0 i Czechosłowacja—Szwecja 3:2, mistrzem została Czechosłowacja przed Szwecją i Szwajcarią.

Ośme z rzędu hokejowe mistrzostwa Europy w roku 1923 rozegrano w dniach od 7 do 10 marca w Antwerpii. Uczestniczyły w nich zespoły Belgii, Czechosłowacji, Francji, Szwajcarii i Szwecji.

Wyniki były następujące: Szwecja—Czechosłowacja 4:2, Francja—Czechosłowacja 2:1, Czechosłowacja—Belgia 3:0, Francja—Belgia 4:1, Belgia—Szwajcaria 3:2, Czechosłowacja—Szwajcaria 10:3, Szwecja—Francja 4:3, Szwecja—Szwajcaria 6:0, Francja—Szwajcaria 4:2 i Szwecja—Belgia 9:1.

Zwycięzcą turnieju została Szwecja (8 punktów, stos. bramkowy 23:6) przed Francją (6 pkt., stos. bramkowy 13:8), Czechosłowacją (4 pkt.), Belgią i Szwajcarią.

W roku 1924 rozegrano po raz pierwszy mistrzostwa hokejowe we Włoszech w miejscowości Milano w dniach od 14 do 17 marca.

Kilka tygodni przedtem rozegrano w Chamonix w ramach igrzysk olimpijskich mistrzostwa świata w hokeju z udziałem zamorskich drużyn Kanady i USA, których przewaga nad zespołami Kontynentu wyrażała się następującymi wynikami: Kanada—Szwajcaria 33:0, Kanada—Cze-

chosłowacja 30:0, Kanada—Szwecja 22:0.

W Milano rozgrywano turniej w dwóch grupach, z których zwycięzcy: Francja i Szwecja spotkały się w finale. Zwyciężyła Francja, zdobywając tytuł mistrza Europy.

Szczegółowe wyniki były następujące: Szwajcaria—Hiszpania 17:0, Francja—Belgia 3:0, Szwecja—Hiszpania 7:0, Francja—Włochy 12:0, Szwecja—Szwajcaria 6:2, Belgia—Włochy 4:0, Final Francja—Szwecja 2:1.

Kolejność w tabeli: 1) Francja, 2) Szwecja, 3) Belgia, 4) Szwajcaria.

10-te z rzędu mistrzostwa hokejowe Europy rozegrane w Czechosłowacji w dniach od 6 do 10 stycznia 1925 roku, przeniesiono z lodowiska na lodowisko. Odwiliż uniemożliwiła turniej mistrzowski w Pradze, który przeniesiono do Taboru, później na Szczyrbskie Jezioro, a wreszcie aż do Starego Smokowca.

Szczegółowe wyniki w tym turnieju były następujące: Austria—Belgia 2:0, Czechosłowacja—Austria 3:0, Czechosłowacja—Belgia 6:0, Austria—Szwajcaria 2:0, Belgia—Szwajcaria 1:1, Czechosłowacja—Szwajcaria 1:0.

Tytuł mistrzowski zdobyła Czechosłowacja, uzyskując 6 punktów i stos. bramek 10:0, przed 2) Austrią (3 punkty, stos. bramek 4:3), 3) Szwajcarią (2 punkty, stos. bramek 3:4) i Belgią (1 punkt, stos. bramek 1:9).

(ciąg dalszy nastąpi)

zwalifikując tym samym Chelsea do dalszych rund w konkurencji pucharowej, gdzie w najbliższym meczu spotka się z sześciolatkiem zdobywcą pucharu Derby County.

W ostatnich dziesięciu latach puchar angielski zdobyły następujące drużyny:

Rok 1936: Arsenal, który w finale wygrał z Sheffield United. W roku 1937, Sunderland pokonując w finale Preston Nord End (Preston N. E. zakwalifikował się do finału po zwycięstwie nad trzecioligowym Millwalliem; był to jedyny wypadek, gdzie klub trzeciej ligi dostał się do półfinału).

W roku 1939 wygrał puchar Preston Nord End, zwyciężając w finale po 120 minutach gry Huddersfield, przy czym decydująca bramka padła z rzutu karnego.

W roku 1939 cenne trofeum zdobył Portsmouth, pokonując w finale Wolverhampton, który wówczas zajął drugie miejsce w pucharze i drugie miejsce w lidze.

W roku 1946 — po siedmioletniej przerwie — puchar zdobył zespół Derby County, zwyciężając po przedłużeniu Charlton Athletic 4:1 (w normalnym czasie wynik brzmiał 1:1).

A. O. L.

Zapaśnicy krakowscy otwierają sezon

Milicyjny KS (Łódź)—RKS Legia (11:14)

Po długiej przerwie odbyły się znów w Krakowie zawody zapaśnicze. Powodem tak długiego pauzowania naszych ciężkoatletów był brak sali na przeprowadzanie treningów i zawodów. OKZZ odmówiła bowiem dalszego wypożyczenia sali.

Wczorajsze zawody rozegrane między Milicyjnym KS z Łodzi a krakowską Legią w Ośrodku WF przy ul. Zwirzyńskiej dowiodły, że mimo tak długiej przerwy nasi zapaśnicy nie wyszli z formy.

Po wzajemnym powitaniu drużyn, kierownik sekcji zapaśniczej RKS Legia Włodek, wręczył Bajerkowi i Gibasowi koszulki z godłem państwowym za zdobyte tytuły mistrzów Polski w zapasach na rok 1946/47. Następnie Tylko, wleki sympatyk sportu zapaśniczego, wręczył Bajerkowi wykonany przez siebie jego portret.

Z powodu braku „muchy” Legia musiała oddać punkty v. o. jak i w wadze koguciej, gdyż obecny mistrz Polski Gibas, posiadał nadwagę. Walka, którą, stoczył z Augustynskim (MKS) miała charakter towarzyski a mimo zwycięstwa Gibasa (wygrał w 12 minucie przez złamanie mostu przeciwnika) wynik brzmiał 6:0 dla MKS.

Pierwszą walkę w ramach meczu stoczono dopiero w wadze piórkowej między Ignaszewskim (MKS) a Rychtą (L). Przewaga krakowianina przejawia się dopiero w chwili, gdy będąc w parterze wykonał szereg kontrachwyłów, a następnie przeszedł do ataku. W walce tej zwyciężył na punkty Rychta 3:1.

W wadze lekkiej walczył Kowa (MKS) z Zawadzkim (L), rezerwowym zapaśnikiem z wagi piórkowej, który jakkolwiek zwinny i dobrze się zapowiadający nie stanowił przeciwnika dla rutynowanego łodzianina, ulegając mu w 2 minucie.

W wadze półśredniej spotkali się Kindler (MKS) z Ruskiem (L). Rusek, który w ostatnich czasach wykazuje dużą poprawę formy, zwyciężył na punkty 2:1.

W wadze średniej Zmarz (L) mając przez cały czas silną przewagę kładzie na łopatkę Matusiaka w ostatniej minucie walki. Walka ta obfitowała w szereg ładnych chwyłów i była żywo oklaskiwana przez publiczność.

W wadze półciężkiej Miśkiewicz (MKS) pomimo swej większej wagi nie stanowił przeciwnika dla wicemistrza Polski w wadze średniej Radonia. Była to najpiękniejsza walka dnia. Zwyciężył Radon w 3 minucie.

W wadze ciężkiej Bajerek (L) złożył na łopatkę Jalkiewicza (MKS). Krakowianin miał ciężką przeprawę, gdyż przeciwnik jego, nie tylko był cięższy o kilkanaście kg, ale również reprezentował dużą siłę. Jak twierdzili przedstawiciele Łódzkiego MKS, Jalkiewicz ma wszelkie dane na zdobycie mistrzostwa Polski na rok 1947 w podnoszeniu ciężarów w wadze ciężkiej.

Końcowy wynik meczu brzmi 14:11 dla RKS Legii, mimo iż zapaśnicy łódzcy wygrali tylko jedną walkę, a krakowianie sześć. Na wynik ten wpłynęło oddanie 6 punktów v. o. przez Legię z powodu nadwagi zawodników.

Zainteresowanie zawodami duże. Sędziował na macie Włodek, na punkty Tylko (Kraków) i Andrzejewski (Łódź).

Co robią najstynniejsi ongiś bramkarze Europy?

Wszystkim znane są nazwiska 4-ch słynnych ongiś bramkarzy Europy, którzy przed dziesięciu laty uchodzili za „czarodziejów między słupkami”. Byli nimi: Włoch COMBI, Austriak HINDEN, HLANICKA (Czechosłowacja) i ZAMORRA (Hiszpania). Dwóch z tych bramkarzy „para się” nadal w sporcie, zajmując obecnie stanowiska trenerów-doradców i tak HLANICKA sprawuje fachową opiekę nad piłkarzami Słowii — COMBI zaś, łącznie z drugim słynnym ongiś piłkarzem napastnikiem CESARINIM siliuje formę footballistów Juventusu (Turyn).

Jeszcze jeden „kalosz” pod „pantoflem”

Znany sędzia piłkarski i sportowiec Stanisław Biernacik porzucił ostatnio zdradziecko piękny stan kawalerski. Mimo tak wyraźnego złamania solidności męskiej, redakcja nasza, biorąc pod uwagę wybitne okoliczności łagodzące, przesyła sympatycznemu „nieszczęśnikowi” najlepsze i najaktualniejsze życzenia małżeńskie: Niech mu „pantofel” lekkim będzie...

Lublinianka—AZS 7:1 (2:0, 3:1, 2:0)

Rozegrane pierwsze w tym sezonie zawody hokejowe w Lublinie przyniosły wysokie i zasłużone zwycięstwo Lublinianki.

Pierwsze zwycięstwo Wisły w mistrzostwach bokserkich Polski

Ten sukces swojego mistrza upamiętniła po wsze czasy publiczność krakowska sceną, jakiej jeszcze nie widziały ringi krakowskie. Po walce, w której sędziowie punktowi Brabański, Markowski (Słask) i Gruszczński (Poznań) ogłosili (może i niesłusznie) przegraną Dudzika z Walugą (IKS) na ring posypały się kamienie, z których jeden ugodził nawet ojcowisko wprost prowadzącego zawody dyr. Zapłatkę, w głowę. Ktoś zdobył się nawet na szczyt poświęcenia i odjąwszy sobie dosłownie od ust butelkę, rzucił ją z resztkami „pokrzepicielek strapiionych” poprzez ring na sędziego punktowego. „Ofiarne” jego mocydza wyprowadziła milicja, przerywając zdecydowanie zaimprovizowane przez niego „pokazówki” bokserkie, a opinia, sportowego Krakowa przypuszcza, że zarówno on jak i ewentualni spólnicy do tego „kubka” i do tej dosłownie karczemnej awantury zostaną odpowiednio i przez odpowiednie władze „ocuceni”.

Tyle o „pierwszym kroku bokserkim” stawianym tak „chwieinie” przez znokautowanych już wódczą „pięściarzy”. Na ringu walki były niemiernie interesujące i pełne emocji.

W muszej Kuranda bardziej bojowy i lepszy technicznie wypunktował wysoko Zagórny (W).

W następnej dwa koguty Szymonowicz (IKS) i Baster (W), wychodząc z założenia, że „krak krucowi oka nie wykoła”, a kogut kogutowi też — podzielił się zgodnie punktami. Wrocławianin o krótkim czystym ciosie z obu rąk był lepszy ofensywnie, zaś Baster wykazał dobrą wytrzymałość i taktykę.

Pierwszy krakowski „vice-reprezentant” Polski piórkowiec Gromala zasypywał przez trzy rundy młodego, ambitnego Kubisia, zastępcę Miszczuka, tak bezlitosnym gradem ciosów, że wrzuciło się serce dobrotliwego dyr. Zapłatki i przer-

wał walkę, ogłaszając zwycięstwo Gromali przez techn. k. o.

W wadze lekkiej niedawny pogromca Polusa Waluga (IKS) po pięknej walce pokonuje na punkty (wg orzeczenia sędziów) bardzo dobrze bijącego się Dudzika, którego płynny, wprost taneczny sposób prowadzenia walki zyskuje mu wielką sympatię u widowni.

Następuje wspomniana powyżej meksykańsko-śląsko-łódzkie intermezzo, po którym rozpoczynają walkę na ringu Renkiewicz (IKS) i Natkańec (W). Wygrwa przez techn. k. o. na początku trzeciego starcia lepszy technicznie Wiślak.

I jeszcze raz interweniuje z ojcowską dobrocią dyr. Zapłatka, przerywając już w drugiej rundzie walkę Chorbonia (IKS) z Matulą (W), który krótkim „lewym” sierpem wali na deski Słazaka, dysponującego potężnym, ale zbyt wczesnym sygnałem zwanym ciosiem.

Sędzia Zapłatka zakazuje rękawy koszuli, bo na ring wchodzi „krwiożerczy” Żbik (W) oraz Borodyniewicz. I rzeczywiście jest on niemiernie zmęczony ustawicznym rozdzielaniem chaotycznie, już po pierwszej rundzie, walczących przeciwników, niż oni sami. Żbik wymęczywszy swoją „ofiarę” sam nie ma już siły jej „dobić” i swoim zwyczajem wali się w przeciwnika „bykiem”. Tak system walki przynosi mu tylko punktowe zwycięstwo.

Pierwsza runda walki ciężkiej zapowiada ładną walkę Cieżwierza (IKS) z Kolutem (W). Dobra walkę zwyciężają taktycznie Kolut przechodzi tym razem zbyt szybko do ofensywy i niespodzianie inkasuje klasyczny cios konkontujący, co poprawia dla IKS-u ogólny wynik na 7:9. Dla Wisły zaś wynik ten jest i tak dużym sukcesem, zwążywszy, że Wrocław uległ Warcie w niedużo gorszym stosunku 6:10.

AZS Warszawa mistrzem Polski także i w siatkówce panów

Łódź, 27. I. (Tar). Jak było do przewidzenia, przodujący od lat we wszystkich gałęziach piłki ręcznej AZS warszawski, którego panie zdobyły niedawno mistrzostwo Polskiej w piłce siatkowej, potrafił utrzymać dla stolicy tytuł mistrza Polski w konkurencji męskiej. Drużyna jego w składzie: Plejewski, Staniszewski, Michulewski, Bartosiewicz, Wówkonowicz, Wileński i Kijewski górowała zdecydowanie nad wicemistrzem AZS-em Łódź 2:0 (15:12, 15:11), YMCA Gdańsk 2:0 i Lublinianka 2:0 (15:7, 15:13), które to zespoły zajęły trzy dalsze miejsca. Na piątym znalazła się druga drużyna łódzka: YMCA, na szóstym Zjednoczenie Bydgoszcz na siódmym AZS Wrocław, a dopiero na ósmym krakowska Olsza, która wygrała w pierwszym dniu z Victoria

(Częstochowa) 2:0, potknęła się — jak to zresztą w ostatnim numerze „Startu” przyjęliśmy za możliwe — na doskonałej YMCA Gdańsk, przegrywając w trzech setach i tracąc finał. Załamanie krakowianie przegrali już potem gładko z AZS-em Łódź 2:0, zaś w ostatnim dniu rozgrywek pokonali wprawdzie Zjednoczenie (Bydgoszcz) 2:1, ale ulegli AZS-owi wrocławskiemu 2:0.

Na dalszych miejscach uplasowały się: Lenko (Bielsko), Victoria (Częstochowa), Radomskie Koło Sport, HCP Poznań, KKS Olsztyn i jako czternasta Skra warszawska, na której udział w mistrzostwach Polski „zarobił” tamtegoroczny mistrz KS Spolem z okręgu warszawskiego.

Wielki sukces narciarzy S.T. Wisła i RKS Związkowiec na mistrzostwach Okręgu Krakowskiego

W dniach 25 i 26 stycznia 1947 rozegrane zostały w Zakopanem mistrzostwa III-go Krak. Okręgu P. Z. N. w konkurencjach klasycznych (szw. norweskich). Kombinację alpejską musiano przełożyć na termin późniejszy, a to ze względu na nadmierną ilość świeżego śniegu, czyniącą odpowiednio przygotowanie trasy biegu zjazdowego i slalomu na razie niemożliwym. W zawodach wzięli udział zawodnicy 4 klubów krakowskich, mianowicie AZS (3 zawodników), KS Cracovia (3), RKS Związkowiec (3) i TS Wisła (6). Zabrakło najlepszego zawodnika AZS Tadeusza Kaczmarczyka, który jak wiadomo, bawi na zawodach akademickich w Davos. Mistrzostwa Okręgu przyniosły olbrzymi sukces drużynom TS Wisła i RKS Związkowiec. Zawodnik krakowskiej Wisły Jan Dawidek zdobył 1-sze miejsce i mistrzostwo okręgu krak. zarówno w biegu na 17 km (z różnicą prawie 8 minut przed następnym biegaczem, a ponad 13 minut przed swym najgłośniejszym rywalem w kombinacji biegu i skoku) jak i w biegu złożonym czyli tzw. kombinacji klasycznej (tutaj z różnicą 29 punktów). Wicemistrzostwo w biegu złożonym zdobył zesłoroczny zwycięzca Jan Klamerus z RKS Związkowiec, 3-cie miejsce brat jego Józef Klamerus, również ze Związkowca, 4-te Mróz Edward z Wisły, 5-te Rzepka Adam z Cracovii, 6-te Dziegiel Władysław z Wisły. Bieg na 17 km, rozegrany wspólnie z II Okręgiem Podhalańskim na pięknej trasie, wodzącej spod Krokwi do Kościelisk i z powrotem, przyniósł niespodziankę w postaci 2-go miejsca zawodnika AZS Stupki. Drużynowo zwyciężyła w nim Wisła, obsadzając przez Dawidka, Mlekojadę i niedysponowanego w tym dniu Mroza 1, 3 i 5 miejsce. Wyróżnił się ponad to zdobywca 4-tego miejsca Rzepka z Cracovii oraz old-boy Tadeusz Marcinkiewicz. Skoki urządził Okręg Krakowski dużym nakładem sił na małej skoczni pod Krokwią. W skokach do kombinacji Klamerus Jan osiągnął długości 30 i 31 metrów oraz notę 146,3 pkt. W otwartym konkursie skoków zwycięstwo odniósł Klamerus Józef z RKS Związkowiec skokami 39 i 43,5 mtr z notą og 143,7 przed swym bratem Janem. Tuż za braćmi Klamerus uplasował się skoczkiem Wisły: Dziegiel, rokujący wielkie nadzieje na przyszłość, i Dawidek. Wyróżnić należy również Szczerbę z AZS jako też i Mroza. Funkcje sędziów sprawowali prof. S. Zdyb, Fr. Bujak i W. Gorczycki. Całość organizacyjna zawodów o mistrzostwo Okr. Krak. spoczywała w rękach kapitana sportowego Okręgu prof. J. Korosadowicza. Zawody wykazały znaczne podniesienie się poziomu narciarstwa zawodniczego na terenie Krakowa i stanowiły prawdziwą rewiiu talentów. Po zawodach prezes III Krak. Okr. P. Z. N., mgr Z. Fuchsa, dokonał wręczenia nagród zdobywcóm pierwszych 6 miejsc w każdej konkurencji.

WYNIKI TECHNICZNE:

Bieg na 17 km: 1. Dawidek Jan (TS Wisła) 1 godz. 13min. 13,5 sek. 2. Stupka Henryk (AZS) 1:21:11,3, Mlekojad Jan (Wisła) 1:21:47,5, 4. Rzepka Adam (Cracovia) 1:21:54, 5. Mróz Edward (Wisła) 1:24:52, 6. Klamerus Jan (RKS Związkowiec) 1:26:28.

W klasie starszych ponad 40 lat: 1. Marcinkiewicz Tadeusz (Wisła) (1:50:40,5).

Skoki do kombinacji: 1. Klamerus Jan (RKS Związkowiec) skoki 30 i 31 mtr, nota 145,3, 2. Klamerus Józef (Związkowiec) skoki 28 i 28 mtr, nota 137,9, 3. Dziegiel Wład. (Wisła) skoki 28 i 29 mtr, nota 127,1.

Bieg złożony (kombinacja klasyczna): 1. Dawidek Jan (TS Wisła) nota 284,9 pkt, 2. Klamerus Jan (RKS Związkowiec) 255,3 pkt, 3. Klamerus Józef (Związkowiec) 242,9 pkt, 4. Mróz Edward (Wisła) 236 pkt, 5. Rzepka Adam (Cracovia) 228,2 pkt, 6. Dziegiel Władysław (Wisła) 205,1 pkt.

Konkurs skoków otwarty: 1. Klamerus Józef (RKS Związkowiec) skoki 39 i 43,5 nota 143,7 pkt, 2. Klamerus Jan (Związkowiec) skoki 41 1/2 i 43 mtr, nota 138,5 pkt, 3. Dziegiel Władysław (TS Wisła) 34 i 38,5 mtr, nota 129,3, 4. Dawidek Jan (Wisła) 34 i 39 mtr, nota 129,2, 5. Szczerba Paweł (AZS) 33 i 34 mtr, nota 123,2, 6. Poniedziałek Wiesław (KS Cracovia) 26 i 26 mtr, nota 98,9 pkt.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Wydziału Spraw Sędziowskich KOZPN odbędzie się w sobotę, dnia 1-go lutego 1947 r. o godz. 17,30 w lokalu przy ul. Basztowej 6.

Tyle o meczu mówią cyfry. A co powie król sędziów ringowych dyr. Zapłatka?

„Odnosnie walk nadprogramowych, tych nieoficjalnych, na początku których usiłowano moją „skromną” osobę „ukamieniować” a kolegę punktowego nabici butelką i zalać wodką i to tylko „powierzchniowo”, to powtórzę słowa wypowiedziane do widowni przez mikrofon:

zawiodłem się srodze na sportowym Krakowie

i podszam się tylko tym, że już drugi raz tego nie dożyję, bo taki skandal zdarza się chyba w Krakowie raz na sto lat. Co się zaś tyczy krakowaków, a te tych bijących się na ringu, to wyróżniłbym w pierwszym rzędzie Natkańca, dalej Bastera no i Koluta, bo wedlug mnie ten jest rzeczywiście gorszym bokserem, kto dopiero przegra na punkty. A Gromala? — Walczy dla publiki. Z wrocławian podobał mi się Kuranda i Cieżwierz.

— A jakie drużyny uważa pan dyrektor obecnie za najsilniejsze, — wykorzystuje rzadką okazję „wywiadziku” z takim specem pięściarstwa.

— „Grochów i ŁKS. Gwiazda Warty poznańskiej już gaśnie”.

A że gasną też światła w naszej przygodnej rozgrywce, hali bokserkiej, więc dziękuję za tych kilka słów, i „polecam swoją firmę” na przyszłość. J. Rotter

Zjednoczone wygrywa z milicjantami bydgoskimi

Bydgoszcz, 26 stycznia (tel. wł.). W ramach zawodów o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie, rozegrane w ub. niedzielę w Bydgoszczy, wiceleader tabeli pokonał 8-kę milicjantów gdyńskich 11:5 — a szczegółowe wyniki spotkania przedstawiają się następująco: (na pierwszym miejscu zawodnicy Zjednoczonego).

Waga musza: Kurza—Sowiński. Wygrywa Sowiński na punkty, jednak werdykt sędziowski krzywdzi zawodnika bydgoskiego, który zasłużył na remis.

Waga kogucia: Borowiec—Umiński remis. Waga piórkowa: Leszczkowski—Antkiewicz, wygrywa bokser bydgoski przez techn. k. o.

Waga półśrednia: Wikliński zwycięża Iwanickiego.

Waga średnia: Spliter przegrywa przez k. o. z Szymankiewiczem.

Waga półciężka: Pollak wygrywa przez dyskwalifikację Licka.

Waga ciężka: Szyła wygrywa przez k. o. z Zielińskim.

CKS—OMTUR (Rzeszów) 13:3

Częstochowa, 26 stycznia (tel. wł.). W meczu drużynowym o mistrzostwo bokserkie Polski CKS pokonał OMTUR Rzeszów 13:3.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco:

Waga musza: Strychalski (CKS) wypunktował Szompaka.

Waga kogucia: Frymus (CKS) wygrał w 3-ciej rundzie na skutek poddania się Sowcy.

Waga piórkowa: Chudy (CKS) znokautował w 2-giej rundzie Pasternaka.

Waga lekka: Żak (OMTUR) wygrał na pkt. z Marciniakiem. Orzeczenie sędziów krzywdzi Marciniaka, który zasłużył na remis.

Waga półśrednia: Warwas (CKS) znokautował w drugiej rundzie Kaczorowieckiego.

Waga półciężka: Morawski (CKS) znokautował w pierwszej rundzie Lubieńskiego.

Waga ciężka: Myga (CKS) zremisował z Kwiatkowskim.

W ringu sędziował Borski (Słask), na punkty Winiarski (Kraków), Mróz i Rzeżuchowski (Poznań).

ŁKS (Łódź)—Lublinianka 12:4

Rozegrany w Lublinie mecz o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie między ŁKS a Lublinianką, zakończył się wysokim zwycięstwem Łodzian. W zwycięskiej ósemce wyróżnili się Stasiak, oraz obaj reprezentanci cięższych wag: Piarski i Niewadził. W Lubliniance obok najlepszego Barana nadspodziewanie dobrze wypadł młody następca Chojny, Słowik.

Szczegółowe wyniki:

W. musza: Stasiak (ŁKS) zwycięża na punkty Kordasia (L).

W. kogucia: Pawlak (ŁKS) przegrywa na pkt. z Baranem (L), który miał przewagę we wszystkich trzech starciach.

W. piórkowa: Marcinkowski (ŁKS) pokonał Słowika (L) przez techn. k. o. w 3-ciej rundzie.

W. lekka: Kierus (ŁKS) przegrał z Siemionem II.

W. półśrednia: Olejnik (ŁKS) wygrał na punkty z Zielińskim.

W. średnia: Rychtelski (ŁKS) pokonał na punkty Michalaka (L).

W. półciężka: Piarski (ŁKS) znokautował Siemiona I w drugiej rundzie.

W. ciężka: Niewadził (ŁKS) wygrał z Lisiakiem (L) przez poddanie się przeciwnika.

Grochów—Warta 11:5

Warszawa, 26. I. (tel. wł.). Pięściarze Grochowa odnieśli dalszy sukces, zwyciężając wysoko Wartę, dla której punkty zdobył jedynie Borowiec w wadze muszej (remis z Patorą), oraz Szymura i Klimecki. Szymura pokonał Archackiego przez k. o. Dla Grochowa zwycięstwa odnieśli: Szadkowski, Sobkowiak, Komuda, Majewski i Kolczyński (ten ostatni v. o.).

Batory—HCP 9:7

Poznań, 26. I. (tel. wł.). Rozegrany tu w dniu dzisiejszym mecz z cyklu drużynowych spotkań o mistrzostwo Polski w boksie przyniósł zwycięstwo drużynie śląskiej w stosunku 9:7.

Wisła doubluje A. Z. S.

Kowalówka rewelacja krakowskiego basket-ballu

Nie wiadomo, co więcej podziwiałoby się podczas krakowskich „derby” w piłę koszykowej: nieustępliwą grę Cracovii i Wisły, rekordową liczbę widzów, czy karygodne niedbalstwo, z jakim organizatorzy odnoszą się do problemu właściwej propagandy piłki koszykowej wśród Krakowian. Jedyną okazję rozbudzenia jeszcze większego niż dotychczas zainteresowania: magnetyczne zawody Cracovia—Wisła torpeduje się z miejsca skandalicznym przesłaniem półgodzinnym opóźnieniem imprezy, która już i tak wbrew wszelkiej logice na zbyt późną godzinę została wyznaczona. W efekcie tego ostatni i najbardziej interesujący widzów mecz

Wisła—Cracovia 43:37 (19:12)

ukończony został po godz. 10 wieczór. Gra, której „patronowali” sędziowie Lesiak i Siłowski, mimo że prowadzona ze stałą przewagą optyczną i cyfrową Wisły, była niezwykle zażartą, a końcowy zryw Cracovii, zmniejszył stałą różnicę 10 punktów na 6 i stawił do ostatniej chwili wynik pod znakiem zapytania. O zwycięstwie Wisły zdecydowała tym razem raczej obrona (Szostak, Kowalówka), niż atak (Stok, Arlet, Pawlik), który nie umiał rozbić doskonałej defensywnie Cracovii; i zdobywał kosze właściwie tylko szybkimi wypadami, początkowo głównie przez Pawlika (6 pkt.), później zaś przez Kowalówkę (10 pkt.). Dobrze usposobionym strażalco było także Stok (21 pkt.), natomiast Arlet pod czułą opieką świętego Resicha strzelił tylko dwa kosze i dwa karne. Odpowiednikiem Stoka — pod względem strzałowym oraz pracowitości (co do ruchliwości to już nie!) — był w Cracovii Kopy, któremu szczęście zaczęło dopisywać dopiero po przerwie (20 pkt.). Wrześniak zdobył tylko 6 pkt., Dunikowski, Resich i Wacek po 3, Filipkiewicz 2. Poza Kopyem więc atak pokonanych zawiodł strażalco kompletnie, taktycznie, pod względem ofensywy nie przedstawia również wielkiej wartości. Gra monotonna, kierując niezmiennie wszystkie podania na wysokiego Kopy, w którego mniej lub więcej szczęśliwej ręce leży cały sukces cyfrowy i nadzieja na zwycięstwo. Zespół ten prowadzi grę — nazywać ją można — statyczną, koszykowaną „w chodzonego”, a jedyną pełnowartościową i ruchliwą linią Cracovii jest obrona Resich—Wacek.

Wprost zaś przeciwnie Wisła dysponuje

wyrównaną szybko piłą (Szostak, Kowalówka, Stok, Arlet, Pawlik), przeprowadza płynnie i miłe dla oka akcje, kończone strzałem, które-gokolwiek z napastników oraz doskonale wysuwającego się Kowalówki.

Wszystkie te zalety wystąpiły jaszkrawo dopiero w spotkaniu

Wisła—AZS 71:34 (26:24)

gdzie przeciwnik przedstawiał się pod względem defenzywnym znacznie słabiej od Cracovii, a nerutowani jego zawodnicy, trzymaní bezwzględnie ręką Sieferta i mgr. Budziaszka w sztyku — według zwoleńców AZS-u: w zbyt szybkim tempie — „zarabiali” przewrót osobiste, które w końcu doprowadziły do zdekompletowania pierwszego składu AZS-u. Do przerwy gra jest wyrównana, chociaż Wisła stale prowadzi. Zaskakujące tu na uwagę „mordercza” seria Kowalówki, który zdobył 9 punktów pod rząd, wysuwając się błyskawicznie z obrony. Dla AZS-u głównym strzelcem jest błyskotliwy Kozdrój. Smętną kolejkę usunętych z gry rozpoczyna gadatliwy Lipiński (a to przecież, panie sędzio, jeszcze kawaler, do milczenia nie przyuczony, rozumieją to nawet kobiety, więc nie dziwne, że tak gorąco protestowały przeciwko wdzieraniu się pana, panie sędzio, w ich wyjątkową „lumikową” sferę „kompetencji”) Następny, który „powiększył grono aniołków”, był Bahr dalej Kozdrój Mizia, Rospendowski i Wołowiec. Stało się to jednak już mniej więcej w połowie drugiej części meczu, gdy doskonale grający atak Wisły w składzie Arlet, Hegerle, Kowalówka uzyskał wyraźną przewagę kilkunastu punktów, głównie z ponownej serii (8 pkt.) rewelacyjnie wprost grającego Kowalówki, który pod nieobecność kontuzjonowanego Stoka, nadał atakowi Wisły bojowość i żywiołowy ciąg na kosz. Pod koniec Wisła opanowuje już grę zupełnie i osiąga najwyższy w tegorocznych mistrzostwach wynik, na który złożyły się: Arlet 30 pkt., Kowalówka 19, Stok 11, Hegerle 5, Szostak i Pawlik po 3. Strzelcami AZS-u byli: Paszkowski 11, Rospendowski i Kozdrój po 10, Wołowiec 2 i Bielski 1.

Cracovia—Sokół 41:25 (18:14)

Coraz lepiej grająca drużyna Sokola dzielnie przeciwstawiała się długi czas Cracovii, utrzymując grę zupełnie równorzędą mimo, że była bez

swojego najlepszego zawodnika Danielczyka. Punkty dla zwycięzców zdobyli: Wrześniak 11, Kopy 10, Dunikowski 8, Resich 4, Wacek i Womaczko po 2, zaś dla pokonanych b. dobry Wilkoszewski 11, Tyszecki 8, dobry obrońca Piaszkowy 4, Nowaczyński i Szyling po 1. Sędziowali dr Stok i mgr. Szostak.

Ostatnim spotkaniem drużyn męskich był mecz

AZS—Krowodrza 53:39 (25:20)

w którym akademicy dopiero w końcowej fazie uporali się z ambitnym przeciwnikiem. Wadą Krowodrzy jest niski wzrost obrońców, którzy w decydujących momentach nie mogą się odpowiednio przeciwstawić silniejszemu fizycznie przeciwnikowi. Dlatego też stosunkowo wysoki Rospendowski zdobył dla AZS-u najwięcej punktów (23), niski Kozdrój już tylko 16, Paszkowski 7, Lipiński 4, Nagórski i Wołowiec po 2, Mizia 1. Dla Krowodrzy strzelili: Najder 12, Spytkowski 8, Izdebski i Sroka Wł. po 7, Sroka J. 5. Sędziowali: Arlet i Bruśnicki.

Po tych spotkaniach tabela przedstawia się następująco:

	gier	pkt.	koszy
1. Wisła	5	5	276:128
2. A. Z. S.	5	4	222:178
3. Cracovia	5	3	184:186
4. Krowodrza	4	1	157:154
5. Olsza	3	0	82:131
6. Sokół	4	0	88:194

Zęskie „derby” Krakowa — mecz

Cracovia—Wisła 22:12 (8:9)

nie był nawet taką straszną „beczką śmiechu”, na jaką się zapowiadał. Nowicjuszki Wisły zaprezentowały się wcale dobrze, dzięki swojej młodości mogą liczyć nawet w stosunkowo krótkim czasie na sukcesy — na razie oczywiście tylko w konkurencji lokalnej. Najlepsza z nich Dółkowska zdobyła 9 pkt., Legutko J. i Łaptaś po 2. Dla Cracovii, która górowała przede wszystkim rutyną, punkty uzyskała Piotrowska 10, Szryniarska-Podborska, najlepsza na boisku 7, Wędrychowska 6, Lenk 2. Sędziowali: Lesiak i mgr. Budziaszek.

Dalsze spotkania pań odbędą się na sali Sokoła: we wtorek godz. 17 — AZS—Wisła, we czwartek, godz. 16 — AZS—Cracovia. (r—r)

IKS walczy dziś z Groblami

Dziś w poniedziałek o godz. 19,15 rozegrany zostanie w Hali WF i PW przy ul. Zwierzynieckiej 26 spotkanie bokserskie:

IKS (Wrocław) — Groble

Ze względu na dobrą formę pięściarzy wrocławskich ujawniona we wczorajszym meczu przeciw Wisłę spotkanie zapowiada się bardzo interesująco.

Sekcja narciarska TS Dalin w Myślenicach przy współudziale powiatowego Urzędu WF i PW urządza dnia 2 lutego 1947 r. bieg o odznakę sprawności PZN-u na trasie 12 km, 9 km i 4 km.

Do wzięcia udziału zostały zaproszone kluby sportowe, hufce PW i niestowarzyszeni narciarze z terenu powiatu.

CKS—HKS (Szopienice) 12:3 (1:2, 4:0, 7:1)

W rozegranym w Myślenicach w dniu 26 bm. towarzyskim meczu hokejowym zwyciężył CKS zdobywając bramki przez Kalinowskiego 5, Ordona 4, Barylskiego, Serodnickiego i Adamusa po jednej.

*

Dnia 24 stycznia rozegrany został mecz hokejowy w Częstochowie pomiędzy: SŁA (GISZOWIEC)—CKS 7:2 (2:0, 1:1, 4:1) Bramki strzelili Gburek 3, Kępný 2, Wróbel i Golis po jednej dla gości, a dla CKS Ordon i Kalinowski.

Nowe rekordy samochodowe

Następujące nowe rekordy samochodowe zostały ustalone przez Międzynarodową Komisję Sportową: (Fédération Internationale de l'Automobile).

Rekordy Międzynarodowe w klasie H: (w dniu 30 X. 1946 r. w Ostendzie) — zawodnik i kierowca — plk. A. T. Goldie Gardner. Marka samochodu — M. G. Ilość cylindrów — 6, średnica cylindrów — 53,18, skok tłoków — 56,12, litraż — 746 cc. Największa osiągnięta szybkość na przestrzeni 1 km — 256 km, 1 mili — 256,1 km, 5 km — 242,1 km.

Mecz szermierczy Polska—Węgry w Warszawie

W dniu 2 lutego miał się odbyć w Zakopanem międzypaństwowy mecz szermierczy Polska—Węgry. Zarząd m. Zakopanego zrezygnował jednak z organizacji tej imprezy u siebie i wobec tego PUWF i PW postanowił, że mecz odbędzie się w dniach 1 i 2 lutego w Warszawie w sali Polskiej YMCA. Organizacji zawodów podjął się WKS „Legia”.

W programie meczu odbędą się spotkania na szpadzie i szablu. Z uwagi na wysoką klasę szermierzy węgierskich, mecz zapowiada się niezwykle interesująco i będzie piękną imprezą.

Jest to pierwsza tego rodzaju impreza w Stolicy po kilkuletniej przerwie.

Humor sportowy

Ojciec młodego hokeisty czyta z zainteresowaniem gazetę, w której podane jest szczegółowe sprawozdanie z rozegranego poprzedniego dnia meczu. W pewnej chwili przerywa czytanie i mówi z oburzeniem do żony:

„To, że nasz syn w szkole stoi „słabo” a my o tym nie wiemy — to jeszcze pół biedy — ale że o jego słabej grze na wczorajszym meczu dopiero z gazet się dowiaduję, tego smarkacza nigdy darować nie jestem w stanie”.

Po chwili zaś dodaje w westchnieniu ulgi:

„Ale on się poprawi”.

Wówczas małżonka doradca skwapliwie:

„Możeby tak wziąć dobrego... korepetytora”.

„Coś potwornego” — woła oburzony „pan domu” — jak te kobiety nie mogą sobie przyswoić terminów i trenera korepetytorem nazywać!

o 12 minut od wyników Zubka, Kwapienia et Co, w skali przeciętnej biorąc. Wyniki klasy „starszych panów” — od wyników Stopki i grupy zawodników tej klasy, były gorsze o 29 minut, a zwycięstwo przypadło tu Marcinkiewiczowi z Wisły.

Drugi dzień zawodów przyniósł jako dalszy ciąg mistrzostw, konkursy skoków, do kombinacji, oraz konkurs skoków otwartych.

W wyniku skoków do kombinacji mistrzostwo II Okręgu zdobył Kwapien T. uzyskując odległość 36 i 36 oraz punktację ogólną 413, 2) Brandys K. odl. 39 i 42 pkt. 407, 3) Holy K. odl. 44 i 45 pkt. 404,1, 4) Zwijach A. odl. 36 i 37 pkt. 399, 5) Krzysztofiak S. odl. 39 i 49 pkt. 382,5.

W konkursie skoków otwartych prym dzierzył Kula Jan, który niedawno powrócił z zagranicy, zdobywając mistrzostwo przy odległości 49 i 54 pkt. 220,3 — przy czym skacząc poza konkursem osiągnął odległość 60 m., 2) Holy K. 47,5 i 52 pkt. 203,8, 3) Karpiel St. 43 i 50,5 pkt. 196,8. 4) Krzysztofiak St. 45 i 45 pkt. 192, 5) Świerk Fr. 38,5 i 46,5 pkt. 185,9.

Konkurs odbywał się na skróconym rozbiegu skutkiem niemożności odpowiedniego przygotowania skoczni z powodu b. dużego opadu śniegu, co oczywiście wpłynęło poważnie na skrócenie odległości skoku, a co za tym idzie, nie dawało pełnego przeglądu sił nasychnych zawodników, którym należy się parę ciepłych słów uznania, jak również i sędziującym powyższe zawody: Schiele, Bujakowi, Witaszczakowi, Fischero-wi i Walkoszewi.

mar.

Walne Zebranie Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej

Kilkanaście godzin trwające obrady KOZPN-u były tak różnorodne pod względem obfitości materiału sprawozdawczego, że będziemy musieli im z konieczności poświęcić więcej miejsca w następnym numerze. Tu tylko musimy ograniczyć się do stwierdzenia, że jakkolwiek interpelacje pod adresem zarządu były częste, jakkolwiek dyskusja była nieraz tego rodzaju, że czuć było nadchodzącą burzę, to jednak Walne Zebranie stanęło na wysokości zadania i w szczerą troskę o dobro sportu polskiego powzięło szereg doniosłych uchwał, które w miarę miejsca postaramy się szczegółowo omówić. Uchwały te i dezyderaty, interpelacje i „zarzuty”, kierowane pod adresem Zarządu w niczym nie zmieniają faktu, że praca Zarządu KOZPN-u i jego wydziałów była pozytywną, celową i przyniosła tak wydatne owoce pod względem organizacyjnym. Nie bez wpływu na takie wyniki pracy było przychylnie i nader życzliwe ustosunkowanie się Władz Wojewódzkich, Miejskich i naczelnych Władz Sportowych, których przedstawicielom, a to: Wojewo-dzie dr Pasenkiewiczowi, prezydentowi m. Krakowa Wolasowi, wiceprezydentowi Dziwlikowi, przewodniczącemu Wojewódzkiej Rady WF i PW red. M. Statterowi, dyrektorowi Woj. Urzędu WF i PW ppłk. Reymanowi i dr Sidrowiczowi — złożył Zarząd KOZPN-u wyrazy szczerzej podziękowań z równoczesną prośbą o dalsze poparcie i pomoc w pracy.

Za wydatną pracę wyrażono również słowa wyróżnienia Podokręgu Chrzanowskiego, a nadto podziękowano prasie sportowej i codziennej jak również referatowi Polskiego Radia Rozgłośni Krakowskiej za pomoc nad ogólnym podniesieniem morale sportowego.

Przemawiając przed rozpoczęciem obrad — wybrany później przez aklamację na przewodniczącego Walnego Zebrania, red. Statter oraz przybyły w toku obrad dyr. ppłk. Reyman wyraził swój podziw i uznanie dla całokształtu działalności KOZPN-u; dyr. ppłk. Reyman złożył również serdeczne gratulacje i życzenia dalszej pomyślnej pracy od dyrektora Państw. Urzędu WF i PW inż. Kuchara, wyrażając przy tym życzenia, że Kraków, kolebka piłkarstwa polskiego będzie przez działaczy swoich dążył do zniesienia niesłusznej decyzji niezaliczenia sportu piłki nożnej do sportów zasadniczych. Rzecz jasna, że Walne Zebranie zgodnie było w tym, że należy zmienić ten krzywdzący piłkarstwo stan rzeczy i z uczuciem nieklamanej radości przyjęło oświadczenie przewodniczącego W. Z., że delegacja krakowska zgłosi odpowiedni wniosek na Walne Zebranie PZPN i wygłosi przez jednego z przedstawicieli referat pt.

„W obronie piłki nożnej”

Czytelnicy naszej wiedzy już, że autorem tego referatu będzie red. Statter, który wczorajsze obrady prowadził nader sprężysto, z właściwym sobie taktem i sprawił, że wiele spraw, „gnozących zaognieniem” zeszło do „maluczkich”, których „zalatwienie” okazało się b. proste.

Ze sprawozdań poszczególnych referentów, podajemy tylko kilka cyfr.

Sprawozdanie kpt. Związowego

Oprócz wspomnianych sukcesów odniesionych w Szkocji przez zespół krakowsko-śląski (wygrane: z Greenock 3:1, z Apr 2:1 i z teamem Third Lenarck — Quens Park 2:1 przy jednym tylko jedynym przegranym meczu z Dundee 0:2.

I-sza reprezentacja Krakowa rozegrała w 1946 13 zawodów, w tym 6 o puchar śp. J. Kaluży oraz dwa międzynarodowe z reprezentacjami Brna i Ołomuńca. Z tych 13-tu wygrano 6, nie-rozegrano 2, przegrano 5.

zdobywając na podstawie wyników puchar ś. p. J. Kaluży w pierwszym roku rozgrywek

i uzyskując w ogólnym bilansie 13-tu spotkań dodatni stosunek bramkowy 24:20.

Druga reprezentacja Krakowa rozegrała łącznie 5 zawodów, z czego wygrała 2 (z Tarnowem 3:0 i 1:0), a przegrała 3 (z Chrzanowem 1:2, z Przemyślem 0:4 i z Zagłębiem 1:2) uzyskując ogólny stosunek bramek 6:8.

Spośród zawodników najwięcej goli: Cisowski (9 razy), Gracz, A. Wapiennik, Kubik, Barwiński (8 razy), Parpan II, Legutko, J. Wapiennik (7), Jabłoński I, Ignaczak (6), Gierglel, Fla-

nek, Nowak, Gędek, Rybicki (5), Artur, Cholewa, Parpan, Jabłoński II (4), Nocek, Smolarek, Bobula, Jurawicz, Skrzyński, Mamoń (3), Kle-schka, Lasiewicz (2), Mazur, Jakubik, Tyrancowski, Rakoczy, Tylek, Klumza, Bierek, Roik, Kó-kószka i Samel po 1 razie.

Z referatu skarbnika wynikło, że w roku sprawozdawczym udzielono klubom subwencji na kwotę przeszło 800 tysięcy złotych — zaś w roku nadchodzącym prelimituje się na akcję szkoleniową 600.000 zł. W sprawozdaniu sekretarza uderzała olbrzymia ilość nowozarejestrowanych piłkarzy (6.621), co łącznie z zarejestrowanymi w roku ub. stanowi 14.964 pozycyji na 95 klubów.

Nie było „budujące” jeśli chodzi o ilość nalożonych kar sprawozdanie przewodn. W. G. i D. mgr Pirożyńskiego — natomiast replika jego jakoby w podległym mu wydziale działają się jakieś nieczyste sprawy była wspomniana i miała wzbudzić uznanie i szacunek nawet u tych, którym wydawało się, że mają powód do niezadowolienia.

W wyniku uzupełniających wyborów wybrano do Zarządu KOZPN-u: dr Crapnickiego (ponownie), Niemczykiewicza (ponownie), J. Koska, red. St. Habzdę (ponownie) i Wójcicka — a do W. G. i D.: Głowickiego (ponownie) mgr Halamę (ponownie), Veigta (ponownie), mgr Dudka i mgr Gędka, — zaś do Kom. Rewizyjnej przez aklamację St. Rosponda.

Delegatami na Walne Zebranie PZPN wybrano: red. Stattera, Filipkiewicza, mgr Pirożyńskiego i mgr Koeseka.

Uchwały i dezyderaty, z których najważniejszymi są zmiana systemu rozgrywek mistrzostw, zmiana wysokości opłat, sprawa ubezpieczenia zawodników, terminów zawodów międzynarodowych itd. omówimy szczegółowo w następnym numerze.

Kwapien (Wisła) narciarskim mistrzem II Okręgu Podhalańskiego

25 i 26 bm. odbyły się przy sprzyjających warunkach śnieżnych narciarskie mistrzostwa II Okręgu Podhalańskiego, gromadząc na starcie obok znanych zawodników przedwojennych spora liczbę narybku narciarskiego. Osiągnięte wyniki pozwalają na optymistyczne rozważania na przyszłość. Wyniki przedstawiają się nast.: 1-szy dzień zawodów.

Bieg na 16 kilometrów:

1) Zubek J. (SNPTT) w czasie 1.04.59, 2) Kwapien (Wisła) 1.05.57, 3) Zwijach (Wisła) 1.07.53.

Ogółem startowało 24 zawodników, wśród startujących poza konkursem brał udział w bie-

gu trener naszych narciarzy Szwajcar Roger Fenz, uzyskując czas 1.10.52.

Bieg złożony: 1) Kwapien T. (Wisła) 1.05.57 punktów 156, 2) Zwijach J. (Wisła) 1.07.53 pkt. 147, 3) Brandys K. (Sokół) 1.08.56 pkt. 142. Na dalszych punktach uplasowali się Zojak z Wisły ze 135 punktami oraz Holy 130 pkt.

Poza tym na trasie biegu 16 km. odbył się bieg o mistrzostwo krakowskiego Okręgu, w którym pierwsze miejsce zajął Stopka z AZS-u. bijąc zawodników takich jak Mlekodaj J., Rzepka A. oraz Mróz Dziunek. Zaznaczyć należy, iż wyniki osiągnięte w tym wypadku były gorsze